

Motion till riksdagen

1988/89:Fö8

av Karl-Gösta Svenson och Göthe Knutson (m)
med anledning av prop. 1988/89:80 om verksamhet
och anslag för det militära försvaret m.m. under
budgetåret 1989/90

I propositionen uttalar försvarsministern att produktionsbeläggningen inom försvarsindustrin är acceptabel till i början av 1990-talet med undantag för varvsindustrin, som behöver nybeställningar redan år 1990.

Överbefälhavaren har insett betydelsen av att upprätthålla en inhemsk produktion av örlogsfartyg och därför föreslagit att anskaffning av ett ytstridsfartyg tidigarelägges.

Försvarsministern avvisar överbefälhavarens förslag trots att han är medveten om att varvsindustrin är i behov av nya beställningar.

Regeringen har såväl i föregående års som i årets budgetproposition givit en signal om att en inhemsk produktion av övervattensfartyg för marinens räkning kan ifrågasättas. Mot den bakgrunden drar Celsius ledning en logisk slutsats och aviserar en nedläggning av nyproduktionen av örlogsfartyg på Karlskronavarvet.

Sysselsättningen för 600 anställda är därmed i fara. Dessutom föreligger en uppenbar risk att Sverige frånhänder sig möjligheten till en inhemsk produktion av övervattensfartyg.

Det är ett synnerligen märkligt ställningstagande från regeringens sida. Enligt överbefälhavaren är marinens behov av nya övervattensfartyg mycket stort och klart dominerande.

En trovärdig neutralitets- och säkerhetspolitik kan inte upprätthållas om inhemsk produktion av örlogsfartyg inte kan säkerhetsställas.

Karlskronavarvet är landets enda varv med en allsidig kompetens vad beträffar produktion av örlogsfartyg. Varvet har en kompetens och ett kunnande som i många avseenden är unik. Det är därför självklart att staten i egenskap av ägare till varvet måste klart uttrycka sin mening om att Karlskronavarvet har en stor funktion att fylla i svensk säkerhetspolitik.

I det prekära läge som uppkommit för Karlskronavarvet är det viktigt att åtgärder vidtages för att bibehålla handlingsfriheten. Det är helt oförsvarbart att en nedläggning av Karlskronavarvet helt dikteras av styrelsen för Celsius på företagsekonomiska grunder. Det är självklart att en samhällsekonomisk och försvarspolitisk bedömning måste ligga till grund för ett sådant beslut. Det är således valda ombud för Sveriges folk som måste ha det verkliga avgörandet.

Regeringen har därför skyldighet att i egenskap av företrädare för ägaren förhindra att beslut fattas om nedläggning av nyproduktion av örlogsfartyg på Karlskronavarvet.

Den pågående utredningen. 1988 års försvarskommitté, måste få tillfälle att belysa det framtida behovet av inhemsk produktion av örlogsfartyg. Försvarskommittén måste också få tillräckligt underlag för en bedömning hur våra resurser för en sådan produktion bäst kan utnyttjas.

Karlskronavarvet är det enda varv i vårt land som besitter kompetens och kunnande för en allsidig produktion av örlogsfartyg. Det är ingen överdrift att påstå, att varvet har ett kunnande på vissa områden, som är i världsklass. Denna betydelsefulla samhällsresurs måste utnyttjas på ett optimalt sätt.

Marinen är i behov av flera fartyg för uppbyggnad av ytterligare en ubåtsskyddsstyrka. Handlingsfrihet måste finnas för att skapa underlag om hur vår varvskapacitet bäst skall utnyttjas och utvecklas. I avvaktan på försvarskommitténs besked bör därför riksdagen i första hand fatta beslut om en förlängning av kustkorvettserien. Ett sådant beslut påverkar inte till någon del den framtida satsningen på ett nytt ytstridsfartyg. Ett beslut i denna riktning ger den nödvändiga handlingsfrihet vad Karlskronavarvet beträffar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om Karlskronavarvet och om Sveriges möjligheter till inhemsk produktion av övervattensfartyg.

2. att riksdagen beslutar att ytterligare två kustkorvetter skall anskaffas.

3. att riksdagen beslutar medge att kostnadsramen för beställningar av materiel för marinförband därmed ökas med 800 000 000 kronor i förhållande till regeringens förslag.

4. att riksdagen beslutar att till Marinförband: Anskaffning av materiel för budgetåret 1989/90 anvisa ett med 175 (000) (000) förhöjt förslagsanslag i förhållande till regeringens förslag.

Stockholm 16 mars 1989

Karl-Gösta Svenson (m)

Göthe Knutson (m)